

Obsah „Divé Báry“.

Panský správce Sláma chtěl by Elšku, neteř faráře a Pepinky, vzít si za ženu. Nemiluje jí, ale počítá s jejím věnem. Pro svůj plán získává pannu Pepinku, která takto rozumuje: správce je zámožný a stane-li se Elška jeho ženou, bude ona mít u nich klidný odpočinek, zemřel-li by její bratr farář. Elška však již miluje, a marno je všechno domlouvání tetino i dvoření správcovo. Uzavřela přátelství s Bárou a svěřujícíce sobě své sny, úplně si dostačují. Jedná se jim o to, aby vystrnadily správce Slámu z fary a tím i z námluv. Bára ví, jak je správce bojácný a využije toho. Když Sláma vrací se kdysi z námluv, přepadne ho v lese jako duch a varuje před dalšími návštěvami na faře. Správce běží zpět do vsi, strhne se povyk a Bára se sama prozradí. Za to je farářem odsouzena a má přespátí noc na hřbitově v kostnici. Bára tam odchází, ale na cestě, zmožena únavou, usíná v lese. Myslivec, který již dávno toužil po příležitosti vyznati jí lásku, nalézá ji ráno v lese. Učiní jí vyznání a Bára se mu zaslibuje. Lidé tropí si z Báry — nyní již nevěsty — posměch, však myslivec ji statečně obhájí. Farář, vida na Báře a myslivci příklad jásavého štěstí, nečiní Elšce

v její lásce již nijakých překážek, ale p. Pepinka stále se ještě vzpírá. Konečně i ona se vším se smíří. Správce plane nyní mstou proti všem. Již chce lidu oznámiti ztužení robot, když přichází dráb s novinou, že císařským patentem všechny roboty se zrušují. Nastává jásoť. Správce přesvědčiv se o pravdivosti zprávy, odchází za všeobecné veselosti.
